

Historický ústav FF UHK**Posudek bakalářské práce****Autor:** Barbora Zpěváčková**Studijní obor:** Politologie**Název práce (česky):** *Jak noviny Rudé právo referovaly o politice Československa během let 1975-1978***Vedoucí práce:** PhDr. Jan Mervart, Ph.D.**Oponent práce:** Mgr. Milan Hrubeš, Ph.D.

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
Objevnost a originalita tématu	B
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie, struktura práce	B
Schopnost analýzy pramenů a literatury; jejich úplnost	C
Adekvátnost vyvozených závěrů	C
Stylistika, respektování gramatických norem, poznámkový aparát	B
Výsledný průměr	B

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: 1 –2–3– 4.

Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení 4, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně:

Bakalářská práce je rozdělena do čtyř kapitol. Zatímco první tři uvádějí čtenáře do obecného kontextu, závěrečná představuje hlavní část práce, která se zaměřuje na podoby psaní *Rudého práva* v druhé polovině 70. let. Způsob členění bakalářské práce, kladení otázek, vyvození závěrů i použití odborné literatury odpovídají obvyklým standardům kladeným na daný typ práce.

Další poznámky k práci, kritické připomínky

Autorka poněkud nejednoznačně pracuje s charakterem československého normalizačního režimu, respektive neklade si otázku po jeho povaze. Otázka, zda se jednalo o totalitní či autoritativní režim, případně o jaký jejich stupeň, je přitom pro analýzu role propagandy a mediální politiky klíčová. U bc. práce je možné tento nedostatek opominout, pro případné rozšíření v rámci diplomové práce by nicméně k podobné analýze, jež by byla založena na nuancovanější historické, politologické a sociologické literatuře, mělo dojít.

Z tohoto nedostatku pramení též poněkud automatické pojetí propagandy a cenzury, které je v autorčině pojetí odvozeno od příruček obecného a mnohdy odborně značně diskutabilního charakteru (např. *Slovník komunistické totality*). Povaha mediální politiky, propagandy a cenzury není v práci pro éru tzv. reálného socialismu adekvátně řešena. Intuitivně se hovoří o přímé vazbě v rámci trojčlenky „vládnoucí elity“ – „médií“ – „recipienti“, kdy první článek chce prostřednictvím článku druhého přímo ovlivňovat článek třetí. Normalizační Československo je tak nasvíceno coby orwellovská krajina zahalená závojem manipulace a nevědomosti. Opomenuty zůstávají další přístupy jako „sítě aktérů“ (Konopásek-Kusá), normalizační informační politika a její proměny (Cajthaml), role jazyka, respektive diskurzu (Andreas, Bachtin, Yurchak, Pullmann), koncept „nové cenzury“ (Šámal-Wögerbauer) atd.

Dané připomínky nechtějí znevážit autorčino úsilí, chtějí pouze upozornit na komplikovanost a nejednoznačnost tématu, jež dle mého soudu představuje nemalý potenciál.

Náměty pro obhajobu (formou otázek):,

V návaznosti na výše uvedené poznámky by se u obhajoby slušelo vysvětlit, jaký je rozdíl mezi přístupem k psaní *Rudého práva* u Petra Fidelia a Petra Andrease.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

Datum a podpis vedoucího/oponenta práce:

V Praze dne 21. 8. 2017